

Derfor kan jeg ikke støtte forslaget. Der er mange ting, der er fornuftige heri, men det her er for meget. Den går ikke, og i et retssamfund som vores skulle det her være uheldigt.

Med hensyn til bygherreansvar: Ja, hvis det kan lade sig gøre, så ville det nok være et skridt i den rigtige retning. Men for dem, som er vant til at arbejde ude på en byggeplads, må jeg sige, at jeg ikke ved, hvordan det lige præcis skal gøres, og hvordan det skal praktiseres i det virkelige liv, men det kan vi måske komme nærmere ind på under udvalgsbehandlingen.

Men som det her er fremlagt, ja, så er det en så stor omkostning for de små og mellemstore virksomheder, at jeg ikke kan lægge navn til det.

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Jeg skal starte med at takke for mange konstruktive, mange oprigtige, gode synspunkter omkring vigtigheden af at få forbedret arbejdsmiljøet i Danmark.

For regeringen er det meget væsentligt, at vi får vendt udviklingen. Enhver ved, at der er alt, alt for mange menneskelige lidelser, alt, alt for mange skader hvert eneste år – et meget konstant tal.

Nogle glæder sig over, at det ikke er vokset mere, end det er, trods en meget stærkt stigende beskæftigelse i de sidste 7-8 år. Til dem siger jeg, at det er alt for beskedne ambitioner.

Vi har brug for at komme alle de her menneskelige lidelser til livs. Hr. Thorkild B. Frandsen siger: Det bliver sværere at drive virksomhed, hvis det her lovforslag gennemføres. Til det vil jeg sige: Det er muligt, at der skal mere planlægning og omtanke til, men hvis det er et rigtigt synspunkt, at det bliver sværere at drive virksomhed, så kan jeg til gengæld sige, at det bliver lettere at være sundhedsvæsen, det bliver lettere at være socialvæsen, det bliver lettere at være ansvarlig for den samlede samfundsøkonomi.

Jeg har hørt indvendinger i retning af, at det bliver sværere og mere arbejdskrævende at gennemføre en udbudsforretning. Nogle siger også, at det bliver lidt dyrere. Til dem siger jeg: Jamen er det ikke klogere at ofre lidt ekstra ressourcer, inden man i forbindelse med en udbudsforretning skrider til en udlicitering, end at det foregår, som det foregår mange steder i dag, hvilket medfører, at der efterfølgende bliver en hel del lidelser og en hel del udgifter?

Det er et spørgsmål om at forebygge, fare med omtanke og dermed bidrage til at få det alt for store antal skader og ulykker ned.

Der er sagt mange ting undervejs, som det er fristende at kommentere på; jeg skal nøjes med et par enkelte.

Tak for bemærkningerne om formuleringerne vedrørende udbyderansvar og bygherreansvar. Jeg er naturligvis indstillet på, at vi kan få tydeliggjort intentionerne med de meget vigtige områder i lovforslaget; det vil jeg meget gerne medvirke til at se nærmere på.

Når vi går meget efter at få mere ordnede forhold omkring ikke mindst proceduren forud for udbud og efterfølgende udlicitering, så er det, fordi erfaringen viser, at det, der er et af de mest udprægede eksempler på konsekvenserne af udlicitering – jeg siger ikke, det er sådan alle steder, men det er et udpræget eksempel – er, at konkurrencen mellem dem, der byder, kommer til at foregå på bekostning af arbejdsforholdene.

Vi har set for mange eksempler som det, jeg hørte om forleden: Else Sørensen, der er 63 år, der sammen med fire andre kolleger starter hver morgen kl. 4 med at gøre 12.000 m² folkeskole ren. Det giver 10 minutter til hvert klasseværelse. Det giver et tempo, som ingen kan holde til, ikke engang på mellemlang sigt.

Der skal ved hjælp af de bestemmelser, vi nu lægger frem i form af lovforslaget, i udbudsforretningen fokuseres på arbejdsmiljøet på en helt, helt anden måde, end vi har set det hidtil. Jeg opfatter de bemærkninger, der er faldet, om, at lovforslagets formulering ikke er præcis nok, som et konstruktivt tilsagn og en ægte interesse for at få gjort bestemmelserne endnu tydeligere.

Så er der spørgsmålet om retssamfund. Om de bemærkninger, der er faldet, vil jeg sige: Jeg ved godt, der kun har været 21 dage til at læse forslaget, og derfor kan man jo ikke have været inde omkring alle formuleringerne. Men det er jo sådan, at hvis ikke man vil acceptere et bødeforlæg, så står hele det almindelige retssystem jo til rådighed for afgørelsen af sådan en uoverensstemmelse eller strid, om man vil.

Vi har prøvet at lave nogle vurderinger af, i hvor mange tilfælde man kan påregne, at sagerne kan afgøres administrativt. Et slag på tasken er, at der kan blive tale om 250 sager om året. Der skal være tale om klokkeklare og konstaterbare overtrædelser, før man kan bruge reglerne om administrative bøder.

Og sig mig engang: Er der nogen grund til specielt at ulejlige politiet, anklagemyndigheden og